

ת"פ 30171/01/17 - מדינת ישראל נגד משה רואי שרם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 30171-01-17 מדינת ישראל נ' שרם
לפני כבוד השופטת דנה אמיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

משה רואי שרם

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יניב זוסמן

ב"כ הנאשם עו"ד ונטורה

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

עובדות כתב האישום והמענה:

1. כתב האישום מייחס לנאשם ביצוע עבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 368(ו)(א) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. על פי החלק הכללי לכתב האישום, עובר ליום 22.8.16 (להלן: "**המועד הרלבנטי לכתב האישום**") השכיר הנאשם לי ב, יליד 1945 (להלן: "**המתלונן**") דירה ברחוב ... (להלן: "**הדירה**"). המתלונן ואשתו נ (להלן: "**נ**") עזבו את הדירה כשלושה חודשים לפני מועד סיום חוזה השכירות וכשבוע עובר למועד הרלוונטי לכתב האישום. האירוע המתואר בכתב האישום התרחש על רקע סכסוך כספי שהתגלע בין הנאשם למתלונן, לפיו טען הנאשם שהמתלונן גרם נזקים כבדים לדירה. במועד הרלוונטי לכתב האישום הגיע המתלונן לדירה מלווה בבנו מ ב (להלן: "**מ**") כדי להחזיר לנאשם את מפתחות הדירה ולסיים עמו את ההתקשרות בכל הקשור לשכירות הדירה.

3. על פי עובדות כתב האישום ביום 22.8.16 בשעה 11:35 או בסמוך לכך, בדירה, סגר הנאשם את דלת הדירה והחל לקלל את הנאשם ואת מ' "שמע, אתה פה זיינת לי את הדירה אחושרמוטה", הנאשם הרים את ידו ונתן מכה לנברשת, וכתוצאה מן המכה עפו ממנה זכוכיות.

4. עוד עולה מעובדות כתב האישום כי בהמשך למתואר, הנאשם תקף את המתלון שלא כדין, בכך שהכה בו בחוזקה במכת אגרוף בראשו וסטר לו בפניו. אז חש המתלון לחץ בחזה וכאבים עזים בראשו ויצא מן הדירה כשהנאשם יוצא מיד אחריו וצועק "אל תאמין לו הוא עושה הצגות".

5. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלון סימני אדמומיות בראשו ומתחת לאוזן ימין וכאבים בחזה, שהנם חבלה של ממש.

6. במענהו לכתב האישום הודה הנאשם בנוכחותו בזמן ובמקום וכן כי השכיר את הדירה למתלון וטען כי בשל נזקים שגרם המתלון לדירה נוצר בינו לבין המתלון סכסוך כספי. הנאשם טען כי לא סגר את דלת הדירה, לא נתן מכה לנברשת, לא תקף את המתלון, לא היכה בו, לא סטר לו, לא נתן לו אגרוף ולא גרם לסימני אדמומיות למתלון. הנאשם אישר שאמר למתלון "שמע, אתה פה זיינת לי את הדירה אחושרמוטה". עוד טען כי מלבד מ' והמתלון, נכח בדירה במועד הרלוונטי גם מר יוסי פז, שיפוצניק (להלן: "יוסי").

העובדות שאינן שנויות במחלוקת והסוגיות הדורשות הכרעה

7. מבחינת הראיות ומענה הנאשם לכתב האישום עולה כי ישנן עובדות שאינן שנויות במחלוקת. כך עולה כי אין חולק שהמתלון שכר את הדירה מידי הנאשם וכי עובר למועד האירוע המתלון ואשתו נ' עזבו את הדירה. עוד אין חולק שהמתלון, מ', הנאשם ויוסי נפגשו בדירה במועד הרלוונטי לכתב האישום. אין חולק שהמתלון התחייב להשיב לנאשם את מפתחות הדירה. עוד אין חולק כי קיים סכסוך כספי כלשהו בין הנאשם למתלון ולנ' על רקע עזיבת הדירה וכי הנאשם פעל לגביית צ'קים של המתלון אשר היו בידיו עובר למועד האירוע וכי המתלון הורה לפקידת הבנק שלא לכבדם. הנאשם אישר כי אמר למתלון "שמע, אתה פה זיינת לי את הדירה אחושרמוטה" ובעת שמיעת הראיות וחרף מענהו לכתב האישום, אישר כי שבר את הנברשת. השאלה הדורשת הכרעה במקרה זה היא האם הנאשם תקף והכה את המתלון כמתואר בכתב האישום וגרם לו לחבלות של ממש, כמפורט בו.

דין והכרעה

8. במסגרת פרשת התביעה העידו המתלון, מ', נ' ורס"ר מעיין מרגלית (להלן: "השוטרת מרגלית"). השוטרת מרגלית גבתה מהנאשם את הודעותיו השנייה והשלישית (ת/10 ו-ת/11) וביצעה פעולות נוספות וביניהן צילום תמונות החבלות של המתלון (ת/8), עריכת העימות בין הנאשם למתלון (ת/3). כמו כן, באמצעות השוטרת מרגלית הוגשו מזכרים (ת/4, ת/5, ת/6, ת/7). בנוסף הוגשו דיסק שמע המתעד את האירוע (ת/1) (להלן: "ההקלטה"), מזכר שכתב מפקח יובל טגניה (ת/14), דו"ח פעולה בנוגע לאירוע (ת/12), דו"ח עיכוב הנאשם (ת/13) ומסמכים רפואיים של המתלון (ת/2).

9. במסגרת פרשת ההגנה העידו הנאשם ויוסי וכן הוגש נ/1 - צילום מסרונים מהטלפון הנייד של הנאשם.

10. גרסתו של המתלון בעת עדותו הייתה מהימנה וסדורה ואף תאמה את גרסתו העולה מדו"ח העימות עם הנאשם (ת/3). בעת עדותו ניכר היה כי המתלון נסער מהאירוע והוא אף פרץ בבכי במהלכה. גם טרם העימות היה המתלון נסער עד מאוד כפי שעולה מת/4. לבד מכך, גרסתו השתלבה ואף נתמכה בעדות בנו' מ', כפי שיפורט להלן, וכך גם בתמונות החבלות, ברגישות באזור הטמפורלי שמאל ולסת תחתונה מימין, כפי שעולה מהתעודה הרפואית ת/2, ואף בהקלטה, הגם שבה לא נשמעת התקיפה עצמה. בעימות ת/3 פירט המתלון: **"נכנסנו לבית, צלצלתי רואי פתח את הדלת. [...] מ' לחץ לו יד ורואי משך אותו פנימה וסגר את הדלת. ומיד התחיל בסדרה של קללות וצעקות. הוא שבר את הנברשת. קפץ עלי כשמ' עמד מלפני ונתן לי מכה מצד ימין ואח"כ מצד שמאל".** (עמ' 1, ש' 5-8). לדבריו: **"הוא נתן לי מכה בראש וסטירה"** (עמ' 2, ש' 22). לטענת המתלון עד ליום 16 לחודש אוגוסט בשנת 2016 היה ביחסים טובים עם הנאשם ואז ביקש הנאשם כספים שאינם מגיעים לו. המתלון סיפר שהנאשם ויוסי רדפו אחריו ואחרי מ' לאחר שיצאו מהדירה הגם שאישר שהנאשם ויוסי לא ירדו מהדירה עם מ' ואיתו ואף לא ידע לומר כמה זמן לאחר שירד מהדירה ראה אותם.

11. בעת עדותו הראשית בבית המשפט סיפר המתלון על היכרותו עם הנאשם ועל כך שביקש להפסיק לשכור את הדירה לפני המועד הקבוע בחוזה. באותה התקופה היחסים בין הצדדים היו חבריים. לאחר שלא הגיע בזמן למפגש שנקבע ליום 16.8.2016 כיוון שלטענתו התעכב עם מובילי הרהיטים, והנאשם עזב את המקום, ביקש מהנאשם שיחזור אך זה ענה לו **".. הזמן שלי יקר, מי אתם"** (עמ' 19, ש' 19 לפרוטוקול) באופן שלא דיבר בעבר. המתלון פירט כי לאחר מכן לא ענה הנאשם לטלפונים משך 3 ימים ואז התקשר אליו הנאשם, המתלון ביקש לסיים יפה ולקבל את הצ'קים שמסר לנאשם, לדבריו, באותו המועד אמר לו הנאשם שאין כל בעיה (עמ' 20, ש' 3 לפרוטוקול). בהמשך לכך וטרם האירוע המפורט בכתב האישום התברר לו לאור פנייה מפקידת הבנק כי הופקדו צ'קים נוספים אשר מסר לנאשם בגין שכירת הדירה, על אף שעזב את הדירה, והוא הורה לה שלא לכבדם. בהמשך לכך, התקשר אליו הנאשם אשר קילל אותו, אמר כי יעביר את הצ'קים לשוק האפור וכן אמר לו **"אני אראה לך מה זה. מה אני קיבוצניק"** (עמ' 20, ש' 9 לפרוטוקול). המתלון תיאר כי חש פחד מהנאשם, אך בניו צחקו וכינו אותו "היפוכונדר".

12. באשר לאירוע מושא כתב האישום העיד כי התקשר לנאשם ונקבעה פגישה בלובי הבניין. הנאשם ביקש מבניו לבוא עמו אך בנו הגדול לא הצטרף לאור פגישה חשובה בה היה עליו להשתתף. וכך לדבריו: **"ביום 22 לאוגוסט אני מתחנן למ' שיבוא איתי. [...] קבעתי עם רואי את המפגש למטה בלובי. כי אמרתי: שם, בסדר, מה יש? להעביר צ'קים, להגיד תודה רבה וללכת. מגיעים למטה מ' ואני, אני רואה שרואי איננו. אני מצלצל אליו, הוא אומר לי: תעלה, תעלה, תעלה למעלה לדירה. אני אומר למ': מ' אבאלה יש לי הרגשה לא טובה, אתה יכול להקליט? מ' אומר לי: כן, אני יכול להקליט. [...] אנחנו מגיעים ודופקים בדלת. [...] רואי עומד בכניסה. מ' נכנס ראשון ואני אחריו. [...] רואי סגר את הדלת. לא נעל אותה. סגר את הדלת. והתחיל בסדרה של קללות. 'אני אראה לך מה זה'. ושבר את השנדליר, תך - נתן מכה עם היד. לשנדליר, הוא איש גבוה. הוא הגיע לזה. שומעים בהקלטה זה טק טק טק - זה נופל ומגיע עד המרפסת. המרפסת הייתה פתוחה. ואז אני מזהה מהצד - בחור שאני לא מכיר. ואז אני מבין שיכול להיות שאני, הפחדים שלי לא היו סתם. יכול להיות שרצו לעשות לי פה "כיפה אדומה" - שני אנשים לתפוס אותי כשאני לבד. אבל באתי עם מ' - אז זה שיבש את התוכניות. בשלב הזה שרואי מתרגז ושובר והורס, העיניים מתגלגלות לו ככה, נעשות לבנות. והוא קופץ עליי מעל מ', נותן לי אגוף (הטעות במקור ד.א.) פה - בצד שמאל האחורי של הראש. ניסיתי להתחמק ואז הוא קופץ מצד שמאל ונותן לי סטירה באזור הלחי והצוואר בצד ימין. יש תמונה שצילמו אותי באיכילוב.**

ואז אני שומע את הבחור השני אומר: לא, לא, - כאילו "מה עשית?" איזו שגיאה עשית. לא היית צריך להרביץ לו. שומעים את זה בהקלטה'לא, לא, לא'. מ' מגן עליי. ואז אומר לי הבחור הזה [...] 'בוא למרפסת, בוא למרפסת'. ואז במחשבות שלי עולה רעיון מאוד פשוט, הוא רוצה לקחת אותי למרפסת, לתפוס אותי עם רגליים למעלה וידיים למטה. זה מה שאני הרגשתי, חשבתי ופחדתי. ואז הרגשתי לחץ בחזה. אמרתי למ': בוא תיקח אותי מפה. ואז מ' סוחב אותי...". (עמ' 20, ש' 21-32, עמ' 21, ש' 1-23 לפרוטוקול). המתלונן סיפר שלאחר שיצאו מהדירה יוסי והנאשם אמרו שהצ'קים מפוזרים בשוק האפור והנאשם אמר לו שהוא עושה הצגות. המתלונן סיפר שהנאשם ויוסי רצו אחריהם לחניה ויוסי קרא לו ככל הנראה כדי ללבן את העניינים אך הם נכנסו למכונית ונסעו. לאחר מכן לקחו מונית לבית החולים איכילוב שם עבר סידרת בדיקות כשבסיומה שוחרר.

13. בעת חקירתו הנגדית השיב המתלונן כי קבע עם הנאשם להיפגש בדירה ביום 16.8.16 אך בשל עיכוב בפניו הדירה לא נפגשו. לדבריו, הנאשם הסכים להחזיר לו את הצ'קים באותו יום. המתלונן טען שהדירה הייתה במצב מצוין כשפינה אותה וטען כי הנאשם לא הראה לו כל פגם בדירה, וכי הנאשם ניסה להפחיד אותו כדי לפרוע את הצ'קים שקיבל מידיו ובכך "להרוויח כפול" (עמ' 30, ש' 20 לפרוטוקול). המתלונן הסביר כי חשש לגורל הצ'קים שכן הנאשם אמר שימסור אותם לשוק האפור והוסיף שהגיע עם מ' לדירה מאחר ופחד מהנאשם שאיים עליו באומרו "אני אראה לך מה זה". המתלונן הכחיש כי הגיש את התלונה בגין התקיפה על מנת להפחיד את הנאשם כדי שזה לא יתבע אותו בגין הנזקים שהסב לדירה. עוד מסר כי שהה בבדיקות בבית החולים עד שעות הלילה המאוחרות. כשהוטח בפניו כי מת/2 עולה כי שוחרר מחדר המיון בבית החולים איכילוב בשעה 14:46, השיב שלאחר שהשתחרר מבית החולים הגיש תלונה בתחנת המשטרה שבתוך בית החולים וכשסיים היה חשוך ולכן אינו זוכר מה הייתה השעה המדויקת.

14. עדותו של המתלונן נתמכת כאמור בעדות בנו מ': "הגעתי לפגישה עם אבא שלי בבנייני ---, הפגישה הייתה אמורה להיות בלובי של הבניין, הגענו לבניין רואי לא היה שם, אבי התקשר אליו ורואי אמר לו לעלות למעלה. אבא שלי הסתכל עליי ואמרתי לו נעלה למעלה. בדרך אבא שלי אמר לי מ' אני מפחד אני חושש לעלות. אמרתי לו שהכל בסדר. הוא שאל אותי אם אני יכול להקליט...]] דפקנו על הדלת, הדלת נפתחה, אמרנו שלום ואבא שלי נכנס לפניי. רואי הסתכל עליי ואמר לי מי אתה, אמרתי לו מ' מה אתה לא מזהה אותי נפגשנו כמה פעמים לפני זה. נתתי לו יד, הוא תפס לי את היד ובחצי משיכה הכניס אותי וסגר את הדלת אחריו ואז הוא בעצם היה קרוב לדלת, אני הייתי מולו ואבי קצת מאחוריי. בלי שום הקדמות או בעצם מסתובב לכיוון אבא שלי ואומר לו "אתה זיינת פה הדירה, אתה עשית לי... מה אתה חושב שאני קוקסינל" וביד ימין מאחורה נותן מכה לשנדליר מאחוריו וצועק תוך כדי זה "את המנורות לקחת מפה, אתם זיינתם לי את הצורה פה...". הדירה הייתה פיקס. אחרי שהוא נתן את המכה לשנדליר הוא קופץ אחוז עמוק לכיוון אבא שלי כשאני באמצע ונותן לו מכות עם הידיים (העד מדגים את הידיים מכות קדימה) שאני באמצע, מצליח לתת לאבא שלי מכה אחת מימין ועוד אחת משמאל. שאלתי אותו מה אתה עושה הוא בן 70, אני מנסה להזיז אותו, אני בכלל לא הבנתי את הסיטואציה איך רק נכנסנו בדלת הבן אדם משתגע, נותן מכה לשנדליר, שובר אותו וקופץ על אבא שלי". (עמ' 5, ש' 4-20 לפרוטוקול). עוד הוסיף שיוסי אמר "הכל בסדר" ואמר למתלונן לבוא למרפסת. והוסיף "אבא שלי אומר שכואב לו החזה והוא בלחץ והוא ילך לבית חולים אז רואי אומר לו 'אתה תהיה בבית חולים בגללי עוד 10 פעמים והצ'קים שלך מפוזרים יענקלה, אתה לא תראה את הצ'קים שלך הם מפוזרים'". (עמ' 5, ש' 30-32 לפרוטוקול). מ' סיפר כי גם אחרי שירד עם המתלונן במעלית התקשרו למתלונן מהטלפון של הנאשם ובדרך לחניון קראו למתלונן אבל הם המשיכו והלכו לכיוון הרכב, נכנסו אליו ונסעו משם לכיוון

ניידת משטרה שראו וכך האירוע נגמר.

15. בנוגע לטענת הנאשם לפיה מ' והמתלון "טמנו לו מלכודת" בשל סכסוך כספי שהיה ביניהם והכחשת התקיפה על ידו השיב **"הייתה אלימות חד משמעית, יש לזה הקלטה ותמונות, יש על זה דוח בית חולים. אני עם עובדות לא מתווכח. אני הייתי שם וגם אני נכנסתי באמצע אבל מי שקיבל את המכות הקשות זה אבא שלי, קשיש בן 70. אני לא מכיר שהיה סכסוך כספי ואם היה סכסוך כספי כשיגיד הנאשם שיש סכסוך כספי ונשב ונשוחח ונפתור אותו כמו בני אדם. [...]** איך טומנים מלכודת למישהו שאומרים לו לעלות לדירה שבה נמצא עוד מישהו, איפה המלכודת? מי טמן למי מלכודת" (עמ' 6, ש' 18-25 לפרוטוקול).

16. נ', רעייתו של הנאשם מסרה בעדותה רקע לאירוע. לדבריה, ביום בו פינו היא והמתלון את הדירה התקשר אליה הנאשם מלובי הבניין וכעס כי לא היה בידיו את קוד הכניסה. נ' הבהירה כי פגשה בו בעת שעזבה את הדירה לכיוון המעלית וכי לאחר מכן התקשר אליה הנאשם, כועס על כך שהמתלון מתעכב והיא הבהירה כי המתלון נמצא עם המובילים "ויעלה בכל רגע". לדבריה לאחר מכן צלצל שוב הנאשם וכך פרטה: **"הוא שוב צלצל ואז קיבלתי חרפות וגידופים וניבולי פה. כל הטיה של השורש ז' י' נ" בכל צורה. "על הזין שלי" סליחה שאני מתבטאת. מה אתם חושבים לכם? הזמן שלי לא חשוב? הזמן שלי לא יקר?"** (עמ' 14, ש' 1-3 לפרוטוקול). נ' השיבה לנאשם כי המתלון נמצא עם המובילים בחנייה שם כנראה אין קליטה והוסיפה כי הנאשם אמר **"אני אראה לכם מי אני"**. עוד סיפרה שהייתה נסערת מאוד, וחששה נוכח האופן בו דיבר אליה הנאשם. לאחר שהשיגה את המתלון טלפונית עדכנה אותו כי הנאשם ממתין לו. כשעלה המתלון לדירה הנאשם לא היה שם. נ' הסבירה כי אירוע זה ארע מספר ימים לפני האירוע המפורט בכתב האישום ומשך מספר ימים לאחר מכן לא הצליחו להשיג את הנאשם טלפונית. בעת חקירתה הנגדית הבהירה נ' כי לאורך תקופת השכירות היו יחסיה ויחסי המתלון עם הנאשם טובים ואף אישרה כי התנצלה בפני רעייתו של הנאשם על כך שהנאשם לא הצליח להשיג ביום בו פגשה בו בדרכה למעלית ושדברים הסתיימו "בטונים כאלה" (עמ' 15 ש' 23 לפרוטוקול).

17. לעומת גרסת המתלון אשר נשארה סדורה ואחידה ונתמכה בראיות נוספות כמפורט לעיל, גרסתו של הנאשם התפתחה והשתנתה בין חקירתו הראשונה לשנייה ולשלישית, ובין מענהו לכתב האישום לעומת עדותו בבית המשפט. כך, בחקירתו הראשונה במשטרה (ת/9) מיום 22.8.16, וטרם הוטחה בפניו ההקלטה, הכחיש הנאשם שתקף את המתלון וטען שיתכן והמתלון מסר כך מאחר ואינו רוצה לשלם עבור הנזקים שהסב לדירה. הנאשם טען כי קבע עם המתלון בתוך הדירה. הנאשם תיאר כי הראה למתלון את אשר עשה לדירה, שהתקין סורגים ללא אישור והראה לו את החוזה. הנאשם אף לא מסר כי שבר את הנברשת. ניתן להבין מדבריו כי התנהל דין ודברים מסודר בינו לבין המתלון גם אם היו צעקות מצד שניהם, לאור מחלוקות ביניהם. כך לדבריו: **"הוא הגיע היום לדירה עם הבן שלו מ', הראיתי לו מה הוא עשה בדירה...הוא כנראה חשב להסתדר איתי על כמה אלפים אני לא הייתי מוכן לזה ביקשתי ממנו 24 אלף שקלים כדיי (הטעות במקור ד.א.) שהוא יקבל את הצ'קים שלו חזרה...והוא התחיל לצעוק שאני מנסה לעשות לו ע ושאין לו כסף הוא אמר שאני מלחיץ אותו, גם אני צעקתי ואז הוא אמר שהוא הולך, והוא הלך יחד עם הבן שלו"** (עמ' 2, ש' 15-20). משמיעת ההקלטה (ת/1) עולה כי תיאור זה של האירוע אינו עולה בקנה אחד עם ההתרחשויות. מהאזנה להקלטה ניתן לשמוע כי המתלון לא צעק על הנאשם, בניגוד לגרסת הנאשם שלעיל, וכי עם הגעת המתלון החל הנאשם כאמור לקלל ולצעוק, תוך שבירת הנברשת, כשמ' ויוסי שנכחו במקום מנסים להרגיעו ללא הצלחה. המתלון נשמע נסער, נאנח וגונח. בין היתר, בשלב מסוים, מספר שניות לאחר שבירת הנברשת,

תוך כדי צעקות הנאשם אף נשמעות הצעקות "לא לא.." וכן "רואי לא" (1:45 לערך להקלטה) כפי שהעיד המתלון.

18. בחקירתו השנייה במשטרה (ת/10) מסר הנאשם: **"הייתי קצת בסערת רגשות, צעקתי, אולי גם דיברתי לא יפה, יענקלה הגיע עם הבן שלו וכשצעקתי הוא התחיל להגיד על הלב שלו ורצה לצאת מהדירה"** (עמ' 2, ש' 5-7) ולא הייתה כל אלימות. עוד השיב שהמתלון חייב לו 23,000-24,000 ₪ ועל כן ניסה לטמון לו מלכודת כשראה שהוא דורש ממנו את כל הכסף במלואו. בהודעה זו, ובניגוד להודעתו הראשונה ועדותו בבית המשפט, מסר הנאשם שתחילה קבע עם המתלון בכניסה לבניין אך היה עליו לעלות לדירה לשם קבלת ספה (ש' 58 לת/10). לדבריו יוסי היה בדירה על מנת להעריך את הנזקים. בהודעה זו אישר את שבירת הנברשת כשלטענתו הרים ידו בטעות (ש' 93 לת/10). לאחר ששמע את ההקלטה השיב שהוא מתנצל על המילים בהן השתמש.

19. בחקירתו השלישית במשטרה (ת/11), למראה תמונות החבלות של המתלון (ת/8) השיב דבר והיפוכו **"אני לא רואה פה שום חבלות. לא יודע ממה זה. בטח שלא ממני. אני רוצה לציין שממה שאני רואה זה נראה כמו פציעה מאיזה חפץ, חתך כזה. אולי הוא עשה את זה לעצמו."** (עמ' 2, ש' 2-3). בעת העימות ת/3 אישר שדיבר אל מתלון "בצורה לא יפה" ואף אמר שהוא מוכן להתנצל. לדבריו **"לא עברה לי שום מחשבה פלילית"** (עמ' 2, ש' 11). הנאשם הכחיש שרדף אחרי המתלון ובנו ומסר שיצא מהדירה כחמש דקות אחריהם וראה אותם בחניה.

20. בעת עדותו בבית המשפט פירט הנאשם ארוכות אודות הנזקים שגרם לטענתו המתלון לדירה ואודות הסכסוך הכספי ביניהם וכן באשר להתנהלות המתלון כלפי דיירים אחרים בבניין ועל כך שחנה בחנייה השמורה להם (נ/1). לדברי הנאשם קבע להיפגש עם המתלון ורעייתו כשבוע קודם לאירוע המפורט בכתב האישום אך הם לא ענו לו לטלפון במשך למעלה משעה, כשעלה לדירה פגש במעלית את נ' שאמרה לו שהדלת פתוחה והוא יכול להיכנס, הוא נכנס והזדעזע ממצב הדירה, התקשר למתלון וכשזה לא ענה נסע משם. עוד סיפר שכעבור מספר שעות התקשר אליו המתלון והוא הטיח בפניו את טענותיו בקשר לכך שלא הגיע לפגישה שקבעו כמו גם באשר למצב הדירה. עוד סיפר שהמתלון ואשתו לא שילמו את חשבונות החשמל והמים ואת התשלומים לחברת הניהול בזמן.

21. בנוגע לאירוע מושא כתב האישום סיפר: **"קבעתי איתו אמרתי לו ניפגש בדירה, נראה את הנזקים, אני אביא בעל מקצוע והוא ייתן את ההערכה לידך [..] הוא הגיע יחד עם הבן שלו לדירה. צלצלו בפעמון. אני לא זיהיתי בהתחלה את הבן שלו [..] שאלתי אותו מי אתה הוא אמר לי: מ'. נכנס, לחצנו ידיים. היה איתי שם גם יוסי השיפוצניק. היינו בסלון. והם לחצו ידיים גם עם יוסי. בזמן שאני הראיתי ליוסי את הדירה [..] זה מאוד הרגיז אותי שאפילו את המנורות הוא לקח. התפרצתי עליו בשפה לא יפה. התלהמתי. בית המשפט שמע את ההקלטה [..] במקום שאני עמדתי הייתה מעליי נברשת ש' התקין. הנברשת הייתה מאוד נמוכה [..] אני לא בחור נמוך הנברשת הייתה תלויה נמוך, אז כשבאתי להגיד לו: "את המנורות" כשאתי מצביע עם היד כלפי מעלה הנפתי את היד למעלה הנברשת עם החרוזים קיבלה מכה ואז החרוזים התפזרו. צעקתי על י'. ואז הוא התחיל להגיד: הלב שלי, הלב שלי. רצה לצאת מהדירה. אמרתי: הוא עושה הצגות. ראיתי שהוא עושה הצגות. הוא יצא מהדירה. הבן שלו לקח אותו. יצאו ביחד שניהם מחוץ לדירה. טרקו את הדלת אחריהם והלכו לכיוון המעלית."** (עמ' 39, ש' 32-23, עמ' 40, ש' 6-1 לפרוטוקול). הנאשם טען כי לא הייתה כל אלימות אלא רק צעקות והתלהמות ואף טען **"ביני לבין י' עמד הבן שלו. הבן שלו לא איש קטן. וגם יוסי עמד. פיזית אני לא יכול להגיע**

אליו. אני צריך להיות קארטיסט להגיע אליו מאיפה שהוא עמד. יש גם את ההקלטה. לא שומעים שום דבר בקשר לזה." (עמ' 40, ש' 22-20 לפרוטוקול). בהמשך סיפר שלאחר כמה דקות יצאו יוסי והוא מהדירה וראו את המתלון ואת מ' בחנין ויוסי צעק לעברם לבוא אך הם נכנסו לרכב וכל אחד נסע לדרכו.

22. בעת חקירתו הנגדית טען כי מסר באשר לנזקים לדירה עוד בעת חקירתו במשטרה ואף סיפר כי תבע את המתלון ואשתו בגין הנזקים ובגין חוב לחברת הניהול. הנאשם סיפר שהפקיד את הצ'קים ב-18.8.16 כי הבין שהמתלון לא יתקן הנזק, ואישר שביום 16.8.16 התקשר לאשתו של המתלון אך הכחיש שקילל אותה והסביר כי כעס לאור הזלזול של המתלון ורעייתו כלפיו וכלפיי רכוש. הנאשם טען כי הקללות לא היו מופנות כלפי המתלון באופן אישי (עמ' 48, ש' 12 לפרוטוקול) ושב וטען כי יתכן ומטרתה של התלונה על ידי הנאשם, שהיא לטענתו תלונת שווא, הייתה להתחמק מתשלום הנזקים שהסב לדירה. לטענתו, ובניגוד לגרסתו שלו בהודעתו (ת/10) קבע להיפגש עם המתלון בדירה ולא בלובי הבניין. עוד לטענתו העובדה שהמתלון לא נשמע בהקלטה אומר "למה נתת לי אגרוף" שעה שהוא יודע שהשיחה מוקלטת מוכיחה שלא הותקף על ידו.

23. מטעם ההגנה העיד העד יוסי פז, אשר נכח בעת האירוע ואף נשמע בהקלטה (ת/1). גם אם אתעלם מהעובדה שכל הנראה עיין העד בחומר הראיות טרם עדותו, עדותו של זה לא הייתה מהימנה כלל וכלל ובחלק מהפרטים אף איננה עולה בקנה אחד עם הנשמע בהקלטה ואינני מוצאת לתת בה אמון. גם גרסתו המתפתלת באשר למידת קרבתו לנאשם כמו גם העובדה שלא יכול היה להראות ולו תמונה אחת של הנזקים שנגרמו לדירה, אותם לטענתו צילם (לדבריו לאור כך שמחק את התמונות יום אחרי האירוע) מקשה על מתן אמון בגרסתו. חרף דבריו לפיהם "הזמין עצמו" לתת עדות ולא הגיע מטעם ההגנה או התביעה, הרושם מעדותו הוא כי הגיע גם הגיע מטעמו של הנאשם ואף ניסה להפחית באופן ברור מחומרת מעשיו של הנאשם. העד יוסי הכחיש כי הנאשם תקף את המתלון והתקשה אפילו לאשר כי הנאשם קילל אותו(הגם שאישר קיומן של צעקות). זאת למרות שמהאזנה להקלטה עולות באופן ברור קללות וצעקות חד צדדיות של הנאשם. **לדבריו: "היו חילופי דברים בטונים צורמים. אני לא שמעתי את הקללות באותו רגע לשאלת בית המשפט. גם לא עניין אותי מה הם מדברים ביניהם. עמדתי ביניהם. הדינמיקה עצמה להרגיע את העניינים. זהו."** (עמ' 56, ש' 18-12 לפרוטוקול). **ועוד: "מה שבשבילך זה קללות בשבילי זה ביאליק. אני שומע הרבה ויכוחים."** (עמ' 59, ש' 10-7 לפרוטוקול).

24. בנסיבות אלה אינני מוצאת לתת כל אמון בגרסתו של יוסי ובכללה בעדותו לפיה הנאשם לא תקף את המתלון כמו גם גרסתו לפיה עמד בין הנאשם למ' בעת האירוע. גם בהקשר זה מצאתי להעדיף את גרסת המתלון ומ' לפיה לא עמד יוסי בין הנאשם למ' בעת האירוע, בניגוד לגרסתו של יוסי ולגרסת הנאשם.

25. לבד מהתרשמותי ממהימנותם של המתלון ומ' ולבד מכך שעדויותיהם תאמו האחת את השנייה, מטעם המאשימה הוגשה כאמור ההקלטה ת/1. ההקלטה תומכת בגרסתם באשר להתרחשות האירוע ואינני מוצאת כי העובדה שלא נשמע צליל של חבטה או מכה יש בה כדי ללמד כי המתלון לא הותקף על ידי הנאשם כפי שטוענת ההגנה. כמפורט לעיל, מן ההקלטה ניתן לשמוע כי בסמוך לכניסת המתלון ומ' לדירה החל הנאשם לקלל ולצעוק על המתלון, כמפורט בכתב האישום, תוך שבירת הנברשת ואת זעקותיו של המתלון שבשלב מסוים אף התגברו. כן ניתן לשמוע צעקות "לא, לא". "רואי לא" כפי שהעיד המתלון תוך שקשר בין האמור לאירוע התקיפה. בנוסף, ההקלטה

כאמור מלמדת על הקושי הברור בגרסאותיו של הנאשם ובגרסת יוסי כפי שפורט לעיל.

26. נתתי דעתי לטענת ההגנה לפיה תלונת המתלון היא בגדר עלילה נוכח רצונו של המתלון להניא את הנאשם מלפעול בהליכים אזרחיים כנגדו לאור הסכסוך הכספי ביניהם בשל הנזקים שלטענתו הסב המתלון לדירה. לטענת ההגנה זו גם הייתה מטרת הקלטת האירוע על ידי בנו של הנאשם, תוך שטענה כי לא הייתה כל סיבה אחרת לכך. אינני רואה עין בעין עימה. בהקשר זה יש לציין כי מצאתי לאמץ את גרסת המתלון לפיה הוסכם בין המתלון לנאשם כי יפגשו בלובי וכן לאמץ את עדותה של נ' בדבר הקללות ואופן פנייתו של הנאשם אליה בשיחת הטלפון. בנסיבות אלה מובנת לחלוטין בקשתו של הנאשם מבנו להתלוות אליו לפגישה ואף מובנת בקשתו להקליט את הפגישה משהתבקש לעלות לדירה. במאמר מוסגר אציין כי נוכח הסכסוך הנטען, ואף אם לא היה חושש המתלון מהנאשם אין זה בלתי סביר שיבקש להקליט את הפגישה על מנת לתעד את אשר ארע.

27. חיזוק נוסף ומשמעותי לעדות המתלון בדבר התקיפה ניתן למצוא בלוח הצילומים (ת/8) מיום 23.8.2016. מהתמונות עולה כי לאחר האירוע נחזו על ראשו של המתלון ובאזור הלסת (סמוך לאוזנו) סימני חבלה אדומים. בנוסף, גם התעודה הרפואית המפרטת רגישות באזור טמפורלי שמאל ולסת תחתונה מימין, תומכת בגרסת המתלון ומ'.

28. מנגד כאמור, בחינת גרסת הנאשם (אשר עומדת לבדה משמצאתי שלא ליתן אמון בגרסתו של יוסי) מלמדת על חוסר ההלימה שבין תיאור האירוע בחקירתו הראשונה לבין הנשמע בהקלטה וכן על סתירות שונות בין גרסאותיו. כך, בחקירתו הראשונה ובעדותו בבית המשפט העיד כי קבע עם המתלון בדירה בעוד שבחקירתו (ת/10) אישר כי קבע להיפגש בלובי ולטענתו ביקש מהנאשם לעלות לדירה כי המתין שם לקבלת ספה. בנוסף, הנאשם טען שאינו רואה חבלות אצל המתלון משהוצג לו לוח הצילומים אולם באותה נשימה אישר קיומה של חבלה, לדבריו, מחפץ חד. בעת עדותו בבית המשפט טען שוב כי אינו מבחין בסמני חבלה. הנאשם אף טען כי לא קילל את המתלון באופן אישי, הגם שקללות כלפיו המתלון נשמעות בבירור בהקלטה. ניסיונו של הנאשם להסתיר ולמעט מחומרת האירוע ניכר בעדותו בכללותה.

29. נכונה טענת ב"כ הנאשם בסיכומיו כי מניתוח עדותו של המתלון עולה כי לא דייק ביחס למשך הזמן בו שהה בחדר המיון בבית החולים איכילוב. יחד עם זאת, מן הראיות עולה כי מסר את תלונתו בתחנת המשטרה בבית החולים כך ששהה במתחם בית החולים משך זמן שאינו קצר. גם אם טעה או אפילו הפריז בתיאורו את משך הזמן בו שהה בבית החולים, אינני מוצאת שיש בכך כדי ללמד כי גרסתו באשר לאירוע התקיפה אינה מהימנה. זאת בשים לב לגרסתו של מ', לתמונות החבלות, להקלטה ולקושי הברור והמשמעותי בגרסת הנאשם והעד מטעמו. דברים אלה יפים גם בקשר לתיאור יציאת הנאשם ויוסי אחרי הנאשם ובנו. גם אם אלה יצאו חמש דקות אחריהם, אין הרי חולק כי יוסי ניסה לפנות אל הנאשם בחנייה ואינני מוצאת כי יש בעניין זה כדי להשפיע במידה ממשית על מהימנות גרסת המתלון. באשר לידיעת המתלון אודות נוכחותו של יוסי בפגישה מבעוד מועד, הגם שהכחיש זאת בעת עדותו. לא מצאתי כי המתלון אישר את האמור, בניגוד לנטען בסיכומי ההגנה בסעיף 29. בדיקת ההפניה מעלה כי ההפניה היא לדברי הנאשם עצמו ולא לדברי המתלון.

30. בעת טיעוניה ובעת חקירת העדים הרחיבה ההגנה אודות הסכסוך הכספי הנטען בין הנאשם למתלון, ביטול הצ'קים על ידי המתלון והנזקים הרבים שנגרמו לדירה לטענת הנאשם וביניהם הטענה כנגד התקנת הסורגים על ידי המתלון. כן הדגישה את הפגמים בהתנהלות המתלון ואופיו לאור טענת הנאשם (שלא נסתרה) לפיה המתלון לא הגיע בזמן לפגישה שנקבעה עם הנאשם ביום 16.8.2016 אליה הגיע הנאשם לשווא, ואף לא ענה לטלפון באותו המועד. מבלי להביע עמדה באשר לסכסוך הכספי בין הנאשם למתלון או הנזקים שנגרמו, באם נגרמו, לדירה, ואף ביחס לטענות להתנהלות מזלזלת מצד המתלון, אינני מוצאת כי יש באלה כדי ללמד כי המתלון הוא שקרן מניפולטיבי, כטענת ההגנה ובוודאי שאין באלה כדי להצדיק את תקיפתו של המתלון כמפורט בכתב האישום. אבהיר כי לא התרשמתי כי המתלון ביצע "עקיפה" כטענת ההגנה, משאיחר לפגישה ביום 16.8.2016 ולא היה זמין טלפונית וכך גם אינני מוצאת כי בדה את התקיפה הנטענת ולצורך "בדיה" זו אף החליט מראש להקליט את הנאשם.

31. סעיף 368 לחוק העונשין קובע: "(א) **התוקף זקן וגורם לו חבלה של ממש, דינו - מאסר**

חמש שנים.

... (ג) בסעיף זה, "זקן" - אדם שמלאו לו 65 שנים."

מן הראיות עולה כי הנאשם תקף את המתלון, כמפורט בכתב האישום בכך שחבט בראשו ולסתו כפי שהעידו המתלון ומ' שאת עדויותיהם מצאתי לאמץ. על פי התעודה הרפואית מיום האירוע (ת/2) הייתה למתלון רגישות באזור טמפורלי שמאל ובלסת התחתונה מצד ימין. על פי התמונות המתועדות בלוח הצילומים ת/8 אשר צולם ביום האירוע או יום לאחר מכן, למתלון אדמומיות ברורה בראשו ובלסת (בסמוך לאוזן). טענתו הסתמית של הנאשם לפיה המתלון גרם לחבלה בעצמו נדחתה. אלה מבססים את הקשר בין אירוע התקיפה לחבלות שהן בגדר חבלות של ממש, בהיותן חבלות מוחשיות ובהתאם להגדרה המרחיבה של מונח זה. באשר ליסוד הנפשי - די ב"מודעות" באשר לרכיבי היסוד העובדתי ו"פזיזות" כלפי אפשרות התרחשות תוצאת החבלה. (י. קדמי בספרו "על דין הפלילי" תשס"ו, חלק ג', קדמי, 1523), ואלה התקיימו במקרה דנן. מן הראיות אף עולה כי הנאשם היה מודע לגילו של המתלון. כך, בת/10 השיב הנאשם שגילו של המתלון "בסביבות 68,70" (עמ' 2, ש' 13).

אשר על כן, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, על פי סעיף 368(א) לחוק העונשין.

ניתנה היום, ז' אייר תשע"ח, 22 אפריל 2018, במעמד הצדדים